

Johann Wiezen

Sub Auspiciis Serenissimi Et Celsissimi Principis Ac Domini, Domini Caroli Leopoldi, Regentis Ducis Meckelnburgici ... publice celebratum Annum Secularem Secundum ... d. IV. Novembris anno M. DCC. XVII. In Illustri, quod est Sverini, Lyceo Cathedrali ... quod submissis precibus petit, votisque omnibus expetit

[Schwerin?]: [Verlag nicht ermittelbar], [1717?]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1837062927>

Druck Freier Zugang

Gymnasium Friedericianum
zu Schwerin.

Programm. 1707.

Mkl h

1800-40

1707

ZfB ME
05. Aug. 1999

● entsäuert

ell. h.

1800
(1707) - 40

Q. D. B. V.
Sub Auspiciis

SERENISSIMI ET CELSISSIMI PRINCIPIS

AC DOMINI,

D O M I N I

CAROLI LEO-
POLDI,

Regentis Ducis Meckelnburgici, Principis Heneto-
rum, Sverini ac Raceburgi, Comitis item Sverinensis, Terrarum Rostochii
ac Stargardiæ Dynastæ, Domini nostri longè clementissimi,
publicè celebratum

ANNUM SECLAREM SECUNDUM,

Cœptæ à D. LUTHERO Reformationis causâ, cu-
jus initium felicissimè contigit in vigilis omnium Sanctorum, pridie Cal.
Novembris, annò supra millesimum & quingentesimum septimò
& decimo,

d. IV. Novembris annò M. DCC. XVII.

In Illustri, quod est Sverini, Lycéô Cathedrali,
orationibus huc facientibus, prosequuntur nonnulli
primæ Classis Alumni.

Ad quos, crastinâ luce, horam circiter decimam, æquissimis
animis audiendos,

SENATUS SUMMUS, ET MINISTRI CURIÆ
PERILLUSTRES, OMNES OMNIUM ORDI-
NUM DOCTORES EXCELLENTISSIMI,
OMNES ORDINIS ECCLESIASTICI VIRI,
summè & maximè Reverendi, MAGISTRATUS utriusque Oppidi Nobilissimus
atque Amplissimus, omnes denique Musarum Fautores, Cultores, aut saltem
non otores, certatim confluant,

est,
quod submissis precibus petit, votisque omnibus expetit

JOHANNES WIEZIUS, R.S.S.C.

DoCtor MartInVs LVtherVs fLoret In orbe;
IoVa IVVet, posthæC DogMata saCra sonent!

IVbILeMVs, Deo VoLente, BaaLe NoLente!

Effundamur jam in hymnos & jubila! celebremus tempus toti Lutheranorum orbi, inter triumphos & jubila, omnibus lætitiæ documentis exigendum! Deus enim T.O.M. cui, quæcunque hic scribuntur & dicuntur, grata & accepta esse cupimus, sapienter voluit, ut, hōc ipsō temporis circuitu, linguas nostras in hymnos solveremus, & ad jubila propelleremus, dum ducentessimus jam agitur annus ab eō tempore, quō alter Noah & tertius hujus ætatis ultimæ Elias D. Martinus Lutherus pristino restituere nitori cœpit doctrinæ celestis veritatem, quo Anti-Christum, filium istum perditionis, egregiè & masculè revelavit. O stupendum opus, ac vires humanas planè excedens, quō majus Sleidanō teste, ab Apostolorum temporibus, nunquam vidit Ecclesia! IVbILemus ergo, Deo VoLente BaaLe noLente! Quotus enim quisque est, inficias iturus qui sit, Baalem, qui DEI personam inter homines iustinare se temerè jactat, & Præsulis Romani adultores nolle nostros triumphos, contemnere nostra jubila, gratisimos nobis dies festos miserè invidere? Quò sit, ut tot sinistras de interitu Ecclesiæ Lutheranae legamus vaticinationes, quæ omnes fuerunt meteora, & in fumos cum ignibus fatuis transferunt. Occurrit mihi Pontificius quidam Johannes Tasniekius, qui sepulcrum illi exstruendum curabat annō millesimō quingentesimo septuagesimō quintō; occurrunt & alii apud Cornelium à Lapide, hominem e familiâ Lojolæ, qui exequias ei parabant, seculō ejusquē dimidiō exactō. Nihilominus verò IVbILeMVs, Deo VoLente, BaaLe noLente; licet adhuc hodie Romæ, olim capite mundi, & compendiō totius terræ habitatæ, minimum singulis mensibus, in introductâ congregatione, de propagandâ fide, consilia agerentur, Deus, Deus enim nobiscum est, ideoque stabimus; Deus, Deus nobiscum est, id propter non timemus, nec timori succumbimus, licet omnia ab ipsis fundamentis convellantur. Non anxie erimus solliciti de nomine, & periodō anni Jobelæi; non mentionem injiciemus Jubilæi Mosæici, Christiani & Anti-Christiani seu Pontificii; non attingemus: Quis Autor Jubilæi Papistici? Quo tempore institutum illud sit? Quisnam ad quinquagesimum annum restrinxerit, ad singulos triginta tres annos reduxerit, & jam decreverit, ut vigesimō quintō iteraretur? imò cur hoc factum sit? ne crabrones videamur irritaturi, IVbILeMVs tantum, Deo VoLente, BaaLe noLente, & Megalandro nostro Luthero (ut Reformati quidam faciunt) Reformatoris primi gloriam non invidemus, nec planè denegemus. Neglectō Ipsiū Calvinī testimoniō, in medium prodeat Piscator, qui Lutherum vocat Extremum Eliam, & verum Germaniæ Prophetam, cujus libris nemo cavere possit, quippe quibus scriptum nullum melius post Apostolorum tempora erit, dignis, ut in omnes linguas transferantur. Contra Zwinglium, Luthero annis inferiorem, sed Reformatione, (ut ipse Zwinglius jactat) superiorem & priorem succurrit nobis Bucerus, ingenuè fassus: Lutherum in acie stetisse, reliquos fuisse tantum ipsius subsidiarios discipulosque. Ludovicus verò Lovaterus, D. Lutherum pronunciat omnium primum suo seculō vitiis scriptis in errores & abusus Papisticos palam magnè fortique animè innotum fuisse. Præterea

Prætereo multos alios huc arcessendos, cum causa nostra sit evicta, ut ex-
clamare nobis Lutheranis liceat: IVblLeMV's, Deo VoLente, BaaLe no-
Lente! Memoria si repetimus annum supra millesimum sexcentesium de-
cimum septimum, primum Lutherorum secularem, eodem anno, effusis-
simo gaudio, intermissisque Jubilis canebant & Lutherani, tota passim
Germania, & Calviniani, per Davidem Parzum, Zwinglio primas tribuen-
tem, in Palatinatu Electorali, & ipsi Pontificii, Pontificis Pauli V. instinctu,
conviciis ut Evangelicos onerarent, atque calumniis. Quid hoc altero Lu-
theranorum Jubileo adversarii nostri aut tentaverint, aut tentaturi sint?
Eventus, optima rerum magistra, abunde docebit. Nos interim IVblLe-
MVS, Deo VoLente, BaaLe noLente! Observatu certe dignum est, superio-
ris seculi anno decimo septimo, eoque Jobelæo, funestum illud, & penè exi-
tiale toti Germaniæ bellum primas in Bohemiâ flammis concepisse, con-
ceptas emisisse, emissas dispersisse, fomitem subjicientibus privilegiis, quæ
obtinuerant Evangelici à Rudolpho Imperatore, aut imminutis, aut alienâ
interpretatione affectis. Quid dicam de tristibus omnibus tam incendio-
rum acerbissimorum, quàm aquarum inundantium Viennæ, Pragæ, Pader-
bornæ, Fuldæ, aliisque Germaniæ in locis? quid de inusitatâ copiâ
murium, Germaniam infestantium? quid de inopinatò Leonhardi
Hutteri, redonati illius Lutheri, & Alberti Graueri, Theologorum de Rep. sa-
crâ præclare meritorum, obitu? Ex quibus & multis aliis præsentis nostræ
solemnitati seculari malè ominantur. Verum enim verò IVblLeMV's, Deo
VoLente, BaaLe noLente! Patrem celestem obrestantes atque obsecrantes,
ut ab immani imminentium malorum insultu cœtum suum servet, & enses
à jugulis nostris amoveat, depellat, averruncet!

Nobiscum verò etiam Jubilæum celebrabunt quatuor Illustris nostræ
Scholæ Alumni, quorum

I. Imus JOHANNES HOLM/ Wismariensis erit D. Lutheri Encomiastes.

II. Ildus JOHANNES WILHELMUS SCHÜTERSABH/ Dannebergâ Lunæburgen-
sis, stupendum Reformationis opus exhibebit.

III. HEINRICUS JOACHIMUS SIGGELKOW, Altâ Vigiliâ Mecklenburgensis,
dicturus est de Reformationis, Lutheri ministeriò susceptæ, subsidiis atque
adminiculis.

IV. JOHANNES AUGUSTUS RODELER/ Wittenburgô Mecklenburgensis,
de ejusdem Reformationis Impedimentis disscret.

Quodsi, L.B., ullo Divum Lutherum & amore, & honore prosequeris, si
præclara ejus merita in Christi gregem paulò altius repetes, si calcar disci-
pulis ad majora tentanda subdes, benevolas juvenibus memoratis præbe-
bis aures, simulque Deum T.O.M. nobiscum precaberis, ut verbum ipsius
purissimum, ac legitimum Sacramentorum usum, thesaurum & depositum,
terrâ potius, celò prius, ad posteritatem hōc novò seculò sine adversitatibus,
in tranquillitate, & Pace transferamus, & olim sine fine canamus:

GLORIA sit Patri, sit Nato GLORIA Sancto
GLORIA Spiritui, Triadi sit GLORIA
sanctæ!

ALLELUJA!

Das

Das abgesungene Jubel-Lied.

I.

Jauchzet / o Ihr Luthers-Söhne!
Jauchzet / macht ein Lust-Gethöne;
Gottes Wort und Luthers-Lehr/
Schützen sich bey aller Ehr/
Drüm jauchzet / und singet und lasset erklingen/
Was Gott und dem Himmel nur Ehre kan bringen.

2.

Jauchzet / weil wir nach Verlangen
Aus dem Babylon gegangen/
Unsre Seufzer sind erhört/
Baals Werke sind zerstört.
Drüm jauchzet ic.

3.

Jauchzet! dann in Wunder-Dingen
Muß es unserm Gott gelingen/
Welcher eher Herzen lenckt/
Als ein Menschen-Kind gedenckt.
Drüm jauchzet ic.

4.

Jauchzet! Denn Gott hat gegeben
Seinem Worte Kraft und Leben;
Morgen/ Westen/ Süd und Nord
Ward bestrahlt von diesem Wort.
Drüm jauchzet ic.

5.

Jauchzet! Gott-ergebne Kinder/
Und Ihr Alten lobt nicht minder
Diese Welt-berühmte Zeit/
Die Gott so beglücket hat.
Drüm jauchzet ic.

ALLELUJA!

Das